

www.e-rara.ch

Julii Caesaris Scaligeri viri clarissimi Poemata, in duas partes divisa

Scaliger, Jules César

[Genève], 1574

Bibliothèque de Genève

Shelf Mark: BGE Ctc 2673 BGE Hd 641

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-3282>

Epigrammata

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

IOSEPHI SCALIGERI

IVL. CAES. F. AD

Veronam.

*Celle mundi, sidus Itali celi,
 Flos urbium, flos, corculumque amœnari,
 Quot sunt, eruntve, quot fuere, Verona:
 Brenni smaragde, transpadane berylle,
 Gallorum iaspis, margarite Benaci:
 Apex supremus elegania rerum,
 Et meta summa, Dadaleque nature.
 Quam fronte prona, fascibusque submissis
 Vrbes adorent, & lubenter agnoscant
 Sublime maiestatis ardua lumen,
 Nisi orba lucis viueres salutisque,
 Iniuriosa seruitute pradonum,
 Qui nidulantur Adriaticis stagnis,
 Et inde semper imminent noua prada,
 Thetidis nepotes, & Salacia ciues:
 Heu Spartacorum traduces venenati:
 Heu transfugarum tot propagines sacra,
 Et perditorum seges adulta latronum,
 Queis summa laus est possidere de raptis,
 Peculium fecisse de malo, virtus.
 Quorum vrbs ab atris quantacunque, quacunque est,
 Isaurica sedalitate, piratis
 Conflata: ab atris aucta, fota piratis,
 Auget fouetque nunc amica piratas:
 Taberna sceleris, officina Cycloporum.*

Intus

EPIGRAMMATA.

91

Intus recondens copiam improba mercis,
 Dolique acervos, flagitique thesauros:
 Ergastulum cruoris, & venenorum.
 Vbi maxima mercede sanguinum seruit
 Propola toxici, institor mali succi:
 Tum quisquis & clam, non palam nefas audet,
 Sicariusque, qui palam nefas audet.
 Nam licitor audax, publicusque grassator,
 Cumque horrido lanista spiculatore,
 Turpi fide auctoratus, & sacramento,
 Stipendiorum spe superbit, & sumit
 A crimine animos, a licentia ferrum.
 Vbi peierator, atque funerum manceps,
 Sociique capitis atque sanguinis sector
 Cuius, suorum triste praestinat letum
 Quocunque precio, quot licent, amicorum.
 Cui nulla iusto urbs Marte cessit, aut bello.
 Sed quali abena claustra moliebatur
 Arte, & seras Philippus urbium, & vectes,
 Hac propter ipso est in mari sita, ut magnas
 Piscetur urbes undique aureo reti.

O Diua, nam quae vorticosa tempestas?
 Quis turbo? quae estuantis aura fortuna
 Te mutat aliam, quisve casus affligit?
 Quae tristis, expes, cassi lucis, atrata,
 Squallentis obsoleta sordibus luctus
 Mæres, ut orba, quae flet unicum mater?
 Regina tot rerum, & tot urbium princeps,
 Vbi tuorum est lux vetusta sceptrorum,
 Et aureo splendore fulta maiestas?
 Totoque maior orbe, par polo fastus?
 Illique magni gloria tua fasces?

*Vbi Quirites heu tui, tui ciues,
 Delecta pubes, flosculus iuuentutis?
 Vbi diui alumni principes, Ionis semen,
 Proceres beati, debitum genus calo,
 Fulmen duelli, terror Adriae magni,
 Opum hosticarum martiale tormentum,
 Tutela patria, spes labantium rerum,
 Pacis sequestri, ciuibusq; deuoti,
 Scaligera soboles, qui Feretrium tantis
 Tot olim opimis, teque, Diua, mactarunt.
 Quis tot triumphos, tot trophaea, tot laurus:
 Quis sceptri honores, atque nomen Augusta
 Accepta debes, quaeque mole sublimi
 Educta Mausolea prouocant calum?
 Proh sortem acerbam, proh volubilem casum.
 Quanta e supremo culmine: e statu rerum
 Quanta excidisti? non tibi obfuit tantum,
 (Nec posse credam) nauta Iapidis ripe,
 Quantum vna, sudos qua tibi dies, quaequo
 Fortuna praterpropter inuidet lucem.
 Ast o venusta mater, o parens salue,
 O mea creatrix: vosque rite maiorum
 Saluete manes. Ille ego nepos vester,
 Pila atque lusus, ludicrumque fortuna:
 Currens parentis exul exulis cursum:
 Pro farre falso, proque adoreo libo,
 Pro iure, proque februo parentali,
 Hic vos saluto letus. Este felices,
 Pioque manes, o, nepote gaudete.
 Vt, quam ruina me superstitem vestra
 Par est dolere, tam ne later, ut resto
 E messe tanta semien: e procellisque
 Tanta domus tabella naufragij tanti.*

Prouerbiorum xxxi.

Τίς πότ' ἀρίς δύσαν ἐν ἀνδράσιν ὄρε γυνάμια;
 Ἡ δὲ χλιδῆς πάσης ἀντάξιος ἀντερύσαδα.
 Ἐν ταύτης γὰρ χερσὶ φίλον κέαρ ἀνδρός ἐοῖο
 Ἐλπεταμ. δουτεάνε ἢ ἀτέμβεται ἔποτε λείψ.
 Καὶ ἐ γυνὴ πρὸ φρασσα φιλοφροσύνησι νόοιο
 Οὐ χακὸν ἀλλ' ἐσθλὸν τι ἀμείβεται ἡμάτα πάντα.
 Ἡ ἔτε μετερχομένη τῆσ' ἐν φρεσὶν ἤσι μενοιῶ,
 Ἡ λινον, ἢ ἔριον φιλεείδοις χερσὶ πονάει.
 Τηλόθι δ' οἱ βιώτοιο πορίζεται ἡῖα πάντα,
 Οἷά τις ἐμπειράμικ φιλοκερδέος ὠκυάλι νηῦσιν
 Καὶ γὰρ ἐρημολεχῆς κούτης ἀγχαυρον ἀνέστη
 Ἐννουγῆ, ἀταλῆς μενοεικῆος ὄφρα κορέσση
 Ὑψίας ἀρμαλιῆς, καὶ δμωίδας ἐνδον ἐρείθεις.
 Καὶ πνᾶ που πυκινῆσι φρομηθῆσιν ὀρώσα
 Ἀρεῖ συχρόρτοιο πτύσκειται ὄργαδα γαίνν.
 Ἐκ δὲ μιν ἐργολαβεῖ, φέτυσέ τε δέσκελον ὄρχον
 Θειλόπεδον ἐριθιλῆς ἐοῖς κομέσασσι πόνοισι.
 Ἄν ἢ μὲν ὄτραλέν ἐζώσατο ὄσολον ὄσφω.
 Ἄν ἢ πόνω κάρτυνε βραχίονα καρτερόμοχθον,
 Οὐδ' ἢς ἐμπορείς χρυσὴν ὄππρὸ μὲν φεται αἴσαν.
 Ἀμφοτέρησιν ἐμαρψεν ἀτρακτίδα τ' ἡλακᾶτην τ'
 Ἡλακᾶτην λαίῃ, καὶ ἀτρακτίδα δεξιτέρηφι.
 Λιμαλέοις, πενιχεροῖς τε ὑπείρεχε χεῖρα βοηθόν,
 Λιμαλέοις θρέπτειρα, πενιχεροῖς ὄλβοδοττειρα.
 Πάντα οἱ ἐν μεγάροισι εὐτύχοις νήπια τέκνα
 Οὐτ' ὄφεται βορέαο δυσταέος, ἔτε ἀτύχθῃ
 Ψυχροβόλε νιφάδος ῥιπῆς δυατέμφελον ἡμαρ.

Οὐδὲ πόνων σωέταιρος ἐν ὄρφνῃ λύχνος ἀπὲρ
σβη·

Διπλοΐδας γὰ πάντες ἐπαλέας ἀμφιένωται.
Καὶ οἱ ἄλις γλαφυραῖς χηλοῖς ἐνι σγαλόσιντα
Πορφυρέοισι τάπησιν ἐπήτεμα ῥήγαι κείται.
Πᾶσιν ἀρισογάμοιο περικλυτὸς ἀνδρὸς ἀκουῖ
Ἡ μὲν εἰν ἀγορῇ πολιοῖς ᾠδὰ δημογέροισι.
Ἡ δὲ παλιμωράτησιν ἀφ' ὧν κάμε χερσὶν ἦϊσε
Δαιδαλόσιν ἐάνδρῳ ζωσῆρά τε πέρνατον κέσόν.
Πάντα ἧ πμήντα, καὶ ἀρῖα φάρε' εἴσο.
Οὐτε ἐνὶ κροδίῃ ἐμπάζεται αὔριον ἡμαρ.
Ἡ καὶ δ' ἀπὸ σώματος νημερτέ' ἀμύμονος αὐδῆς
Ἰδύνει σοφίην, καὶ δεσμὸν ἀγάνορα παιδῆς.
Πάντα δ' ἐπεντύωσα ἐπαρτέα ἐνδον ἐν οἴκῳ,
Οὐτ' ἐμεθημοσωήσιν ἐδὸν βίον ἀργὸν ἀέξει.
Τόρρα μιν δ' ἰθύφρον τ' ἀνὴρ, καὶ παῖδες ἀγανὸς
Σεμνοῖς δεῖδίσκοντο παρηγορέοντες ἐπεσοί.
Δῖα γυνίαι, πολλὰ μὲν ἀρις δύσαντο κατ' αἶσαν
Ἡλικίδες· σὺ δ' ὑπείρεχες ἐξοχα πασέων.
Τηῦσιον μορφῇ, πανετώσιον ἐπλέτο κάλλος·
Θόσεβέος ἧ γυναικὸς ἐπήτυμος ἄγρος ἐτύχθη.
Δεῦτ' ἀγε δύμνοισι μιν ἀμείψατε πάντες αἰαί
δαῖς,
Ὄφρα μιν ἐν ἀγορῇ κλείῃ ἐὰ θεσκελα ἔργα.

§§

Ἡρώων παῖδες κακ' ἐλέγχεται. τῶτ' ἀρ' ἀληθῶς,
Ὅσις ἀφ' Ἑλλανῶν εἶπε παρορμαίων.

Οὐχ

Οὐχ ὀρέσας ὡς παῖς μεγ' ἀριτεύσαντι πεφύκει
 Γύννις ὄδ' ὡς πινυτὰ φωτὶ χαλιφρονέων;
 Δεῖσθ' ἀμβολιεργός; ἀπαυδήμων ταλαεργῶ;
 Τακτὰ ἀκισμόβιος; σύμφρον' ἀκαρβοόας;
 Σεμνῶ ἀπμόγελως; καὶ μαφλάκης ἐχεμύθως;
 Τῶ τε γαλινοφαεῖ σκυθεομετωπνεφής;
 Τῶ ραδινοῖς μελέεσσιν ἀηρόπι, γασεὸς ἐφοκίς,
 Ἄτε βαδύκναμος, καὶ πλατύπυς πιθάχνας;
 Ἡρώων παῖδες λῶβας, τί κε θαμβήσαιμι;
 Εἰ χ' ἦρως λῶβαν τόνδ' ἀνέφυσε πατήρ;

⋈

(νῆς)

Τόχε' ἐπαλλοτειβῆ, πυρρὸς ἐμπορεῖ τέχῃ
 Χαλκός μὲν λιδοτειψ, χαλκοτειβῆς ἔ λίδος;
 Καὶ τὰ δὲ θειοβαφῆ φέγγους θηρήμονα κάρφεια;
 Καὶ φλογός ἀρπαλέης τῆτ' ἀλιβῆς δέλεαρ,
 Καὶ σὺ φιλαγρύπνοιο συνίσωρ λύχνη μερίμνης;
 Νυκπιφαῆς πινυτῆς ὄμμα περιφροσύνης,
 Χαίρετέ μοι, τότ' ἔγδ' πολλὴ χεῖρς ἔσσεται ὑμέων;
 Ὅττε μάχης, καὶ Ἄρδους ἔσσεται ἐδεμίν.

Idem Latine.

*Arma suo attritu excudendis ignibus apta,
 Quodq; terit ferrum, qui teriturq; silex:
 Et quod sulfureum venatur lumina lignum:
 Ustilis ἔ, celeri qua perit esca rogo:
 Tuq; mihi vigilis studiorum conscia cura,
 Illustrans noctes parca lucerna meas:
 Ite procul, vestri usus erit vel maximus olim,
 Si neq; bellorum, si neq; Martis erit.*

In Aquas caldas Bearnensis principatus
ad Pyreneos.

*Affice quanta, quibus vitijs, quibus obsita morbis
Turba, diu lenta decolor ora lue,
Per rigidas cautes, & inhospita Tesca Pyrenes,
Tesca, vel humano vix adeunda pede:
Paony laticis vastis obsessa ruinis
Dona petit, tanti posse valere putat:
Ut pene ipsius vite discrimine vita,
Utque ipsa constet pene salute salus.
Ergo difficilem questum Natura salutis
Non sine difficili parca labore dedit.
Illa salutiferum thesaurum hoc carcere sepsit,
Carinus ut scires esse salute nihil.*

Idem Græce.

Πόσσοις ὄχλοις, πόσσησιν ἀρημόροις ἀΨεανέσοις,
Καὶ λύμαις χροῖσις ἀνδρῶν ἀμειψάμφοροις,
Ἄν' εὐφέλεις κνημῆς, ἀν' ἀπανθεόποιο Πυρήνης
Ὀρείας ἀνδρομέοις ἰχγεσιν ἀσιβέας,
Τὸν πότον ἀλθιέντα μετέρχεται ἀμφὶς ἐν ὄχθοις
Εἰργόμορον, τόσσοι μὴ νοσέειν φρίαται,
Ὡς τε μάλα πρὸς τῆς ὑγείης τὴν ὑγίαιαν
Ἀντιπαραρρίπτειν, τὸν τε βίον πρὸς βίαν.
Ἡ ῥα φύσις πάλαι ἀργαλέην κομιδὴν βιότοιο
Φεισαμόρη καμάτω θῆκεν ἐπ' ἀργαλέω.
Ζωαρκὲς ἢ τόση κειμήλιον ἀμφεπεν εἰρητῆ,
Ὅρρ' ἔδεν ζωῆς κτήμα πρὸς σόττερον.

Idem

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Idem Iambis Tragicis.

Πόσος, πόσαισιν ὄχλος ἐμπλακείς νόσοις,
 Ποίαις ἀλύων γῆα σωτῆροισ δύαις,
 Καὶ δυαπερσώπω βλέμμα χαλκάνων χρῶα,
 Διὰ τῆς ἐρήμων, τῆς δυσαμβάτων βροτοῖς
 Σπρεῶς Πυρήνης θηροδεγμόνων πάγων
 Κόλποις φαεάγων ἐγκρυβέντα τῆς πόνου.
 Ἀλεξιτῆρα, τὸν βιοσαγῆ πόνον
 Διζεῖ. Τσαῦτης περικὸς ἀρεῖ μὴ νοσεῖν,
 Ὡς' ἀσφαλείας ἀπὶ κινδυνύτα,
 Βίον τε θηροῦν τῆ βίε μὴ φεΐδετα.
 Ἄνοσε δ' ἀεργῆς θῆκεν ἡ φύσις πόρον
 Τὸν δυαπόρσον ἐν τῆροισ ἀμηχάνοις.
 Ὡς δ' ἔσιν εἰρηταῖς πλῆτος υἰείας ὁδε
 Τοσῶτος ἐν τόσαισιν ἐγκυκλεισμῶς,
 Ὡς ἔδεν αὐτῆς χρῆμα πμαλφέσερον.

Ad Briffantellum, & F. Christianum.

Ὡ δισσὰ φιλίας ἐντελῆς ἀγάματα,
 Σὺ μοι μὲν ἀπὸ, σὺ δ' ἐπὶ διὰ χεῖρας φανεῖς,
 Χάρεσι τ' ἀπὸ ἀμφω πρῶτα φιλητάτων ἐμοῖ.
 Ἐναυλον οἰκέρημα τῆς ἐμῆς φρενός,
 Διστόματον τε τῆς μιᾶς ψυχῆς ζύγος,
 Χάρεσι τ' ἀπὸ. ὡς ὑμᾶς μὲν ἀπασῶς χεῖρας
 Παρὸν δ' ἀπόντας κῆκ ἰδὼν προσηύσομαι
 Μνήμης ἐναργῆς ψιλάφημα τῆς ἐμῆς.
 Ἐξαίρετ' ἀμφω δ' ἔξοχ' αἰτῆμα, σὲ μὲν
 Χάρισμα Βελισσάντα γλῆσῆς παρουσίας.

Σὲ δ' αὖτε, Χρειαῖανέ, φίλτατον κέρε
 Χαλδαϊκῆ λειμῶνός ἀνθεμοβρυές,
 Ἀδρόν τε θησαύρισμα Μυσηῆρος σοφῆ,
 Μελισσομίμοις ἐκλογαῖς ἀκρόδροπον.
 Ὡς ἐμέ γ' ἀνάγκη τῶδε παρωτύσασθαι φίλων,
 Εἰ καὶ φίλων παρώτευμα σοὶ πάντων ἐγώ.

35

Οὐ σκόπον δυμαθίης νημερτέα πουλυμαθίην
 Ἐλλαχεν, ἐδὲ νόος δόξαν ἀδηλοῖν.
 Ὅς γὰρ ἀμετροεπῆς ἀνεμοτρεφὲς ἀγὼ οἴημα
 Αἰόλλει, κέφοις πηδαλίοισι νόος,
 Πάντας ὑποβλήδην λαβρηγορείαις ὑποτέμνιον,
 Οὐδὲ τέκμων μαρίνης οἶδεν ἀπειρογάλας,
 Τῆτον ἔπαυέρχουσ' ἀεσίφρονα δουραὶς ἀέλλη
 Ρίψε δοκησισόφου μήτεος εἰς σκοπέλας.
 Ὅς δ' αὖ πάλκαλίμω ψυχῆς οἴηται νωμῶν
 Εὐκρεαῖ παρὰ πίδαων πείθετο νηνεμῖν.
 Τόνδε γαλνιόωντι νόω πλησίσιος ἔρεθ
 Ἦλθ' αἰεὶ πινυτῆς ὄρμον ἐς ὕσυχίης.

Idem Latine.

*Istud non scire est, quam plurima scire videri.
 Istud sentire est non bene, multa loqui.
 Sed quicumque loquax ventosa mentis habentis
 Versat agens animum turbidus instabilem,
 Obloquiturque alijs, interpellatque loquentes,
 Nec certum morbo scit posuisse modum:
 Illum transuersum rapido celer impete turbo*

EPIGRAMMATA

54

*In vana scopulos credulitatis agit.
At qui tuta regens animi moderamina caute
Aura tranquilli paruit ingenij:
Illum composita placidum lenis aura quiete
Egit ad optati litora consilij.*

Ex Italico, ex tempore.

Ψυχή, καὶ Χάρον.

Ψ. Χάρον, Χάρον. Χ. τίς ἔτος αὐθάδης βοῶν;
Ψ. Πισός γ' ἔρασις τῆς πέραν χρίζων ὁδῶ.
Χ. Φεῦ τῆς ἀνάγκης. καὶ τίς αὐθέντης ἔφυ,
Τίς αὐτόχειρ σὺ; Ψ. Δεινός, ὦ Χάρον, ἔραρος.
Χ. Ἄλλην ἀπέλθε. τὸς ἔρασας ἔπερσ.
Ψ. Ταύτην περάσω κῆν θέλης κῆν μὴ θέλης,
Ταύτην περάσω. καὶ γὰρ αὐτόσκιος ἔχω
Στερρὸς οἷσ' ἐκ κῆρι, καὶ γλήναις λίβος,
Ὡς τε σκάφος, κώπην τε, καὶ λίμνην ποιεῖν.

Certamus cum epigrammate Italico
rotundissimi argumenti.
ex tempore.

Ἦδη φρεσὸν ἔην ψυχῆς ἐπὶ χείλεσιν ἄσθμα·
Κεῖ μακρὴ παθεῖν τῆδε θύραζεν ὁδός·
Ὅππῆμος μαλακαῖς δ' ὠδείησι φλέγουσα
Ἄλλη δυαπότμῳ ψυχὴ ἐπὶ πντίασεν.
Ὡ γλυκεραὶ σωδοὶ, ὦ συμβολίη ἔρατεινή!
Δισσῶν γὰρ ψυχῶν ζεύγος ἐναρμόδιον
Ἄισσῆν ἡμετέρας ζωὴν κραδίησιν ἔθηκεν

Συὺ τῆ ἀμοιβῆ κηρὸς ἐπιβολῆ. (αποφ.)
 Καὶ τε δοκῶν θανέειν δισσαι ψυχὰς μάλ' ἐπέ-
 Καὶ δοκῶντα ζῆν μοῖρα κίχεν θανάτου.

• Ἐμπης σωτυχίῃ καὶ ἀλλοκότῳ περ' ἔχαιρον.

Ὡ' ἔρα τὶ πόλεμοι, αἴτε διχοσαΐαι,
 Αἴτνες ἀσπασίως ψυχὴν συὺ διπλάχ' ἔνωσαν,
 Διπλῆν τε ζῶν, διπλάσιον τε μέρον.

LIB. PRIMO ANΘΟΛΟΓΙΑΣ,

Titulo εἰς θεός.

Antipatri.

*Mercurius pueri, minimo placabilis. Ille
 Lacte, vel agresti melle litatus erit.*

*Non sic Alcides. Aries, aut agnus optimus
 Poscitur: aut aliquo de grege lecta pecus.*

*Dicis: At ille lupos arcet. quasi referat, utrum
 Custos, ane rapax perdat ouile lopus.*

LIBRO TERTIO,

Titulo εἰς ἀγαθὸς ἀνδρας.

In Platonem.

Iustitia ante omnes prestantior atque pudore

Diis Aristocles hac requiescit humo.

Si cui supra alios magnum sapientia nomen

Fecit, maius habet, nec comes inuidia est.

Titulo εἰς νέος καὶ νέας.

Simonidis.

Ab ab dira lues nam qua iuuenilibus annis

Inuidia

*Invidia, etatis perpète flore frui?
 Nam prius orbasti Timarchum lumine vita
 Quam nupta potuit ora videre sua.*

Titulo εἰς φιλοσόφους.

Antipatri in Platonem.

*Terra sinu magni complectitur ossa Platonis,
 Ast anima ordinibus sancta recepta Deum est.
 Cuius Aristo pater, fruitur qui luce Deorum:
 Quem bonus admirans vel procul omnis amat.*

In eundem.

*Cuius age insidis tumulo regina volantum?
 Curve Deum eternam suspicis astra domum?
 Umbra Platonis ego: cali hic ad templa volavit:
 Terrenum tellus Auica corpus habet.*

Diogenis Laertii in eundem.

*Ni Plato de Phœbo Græcis foret editus, ecquis
 Qui morbos animis arte leuaret, erat?
 Nam veluti morbos satus hoc AEsculapius omnes
 Corporeos, anima sic leuat ipse Plato.*

Eiusdem in eundem.

*Est Plato de Phœbo satus, est AEsculapius, ambo:
 Hic animi ut medicus, corporis ille foret.
 Connubiale epulum celebrans migravit in urbem,
 Quam Iouis in patria condidit ipse sibi.*

IOSEPHI SCAL.
LIBRO QVARTO.

Titulo εἰς εἰκόνας ἀρχαίων καὶ
ἠερόων πινῶν.

Gemini, in statuam Salmonei.

*Salmoneus ego sum, Polycleta opus: ille ego magnus
Salmoneus, telis qui Iouis obstrepui,
Rursus apud manes vexor. mutamq; perosus
Formam. fulmineo calitus igne perit.
Parce animis. fulmen preme Iuppiter. en ego inane
Signum. cum muto bella quid are geris?*

Titulo εἰς θεῶν καὶ θεαινῶν ἀγάλματα.

Democriti.

*Cum Venus aequorei spumis salis vda capillos
Edita purpureis nuda nataret aquis:
Vuidulos roseo crines collegit ab ore,
Et salsas guttas strinxit utraq; manus,
Haectenus extando qua fas. Si talis in vnda
Visa fuit, Maris pectora turbet amor.*

EX LIBRO SEPTIMO.

Meleagri.

*Dulce sonant, mea Zenophile, tua carmina, docto
Pollice, sic faueat Pan mihi, dulce sonant.
Quo fugiam te? me cingunt indagine amores,
Nec respirandi tempus & hora datur.
Vnde mihi formae hac aura appulit: aut ea Musa est,
Aut Charis est: eheu quid loquor? vror, amo.*

Eiusdem.

Eiusdem.

Iam florent violæ, atq; imbri narcissus amicus:

Quæq; aliis gaudent lilia cana iugis.

Et tempestivis iam florum flosculus annis

Zenophile suade floret amœna rosa.

Prata quid o vano florum gaudetis honore?

Suavior est ipsis sancta puella rosis.

Eiusdem.

Connectam violas, connectam mollia myrta,

Narcissum & patulo lilia hiulca sinu,

Coryciosq; crocos, & purpureos hyacinthos,

Insuper & verna florea ferta rose:

Vt tibi ab unguento caput Heliadora fragrantis

Halet odoratis apta corona comis.

Incerti.

Me nunc, me flammis, me fulminis igne laceffe:

Per inga, per freta me, si lubet, alta trahæ.

Non vincar, nam qui rapido torretur amore,

Non queat, infesto cum tonat, igne peti.

Posidippi.

Te per ego nostra supplex rogo carmina Musa,

Heliadora, meo pectore cedat Amor.

Perq; tuos arcus, qui iam petiere nec ullum,

Tantum in me dociles mittere tela sua.

Si pereo, vocem testantia carmina linquam:

Aspicis, ut morti me dedit, hospes, Amor.

Agathiæ Scholastici.

Quisquis amas, caue sis deiecto pectore fractus

Supplicibus solvas flebilis ora modis.

Propositi solidi tibi cura sit, & tibi constent
Lumina contracto parca supercilio.

Nam nimis elatos contemnit fœmina fastus,
Et nimis abiectum ridet amica virum.

Ille peruus erit, quicumq; hæc miscet, amator:
Et modico in fastu pectora fracta gerit.

Pauli Silentiarij.

Quemcumq; appetijt rabida canis acre venenum,
Hic videt in medys spectra canina vadis.

Forsan & infregit genuinum percitus in me,
Sensibus & totis me spoliauit Amor.

Nam mihi salsa tuos referunt maris equora vultus,
Fluminaq; & pleno pecula plena mero.

Eiusdem.

Illatui vultus quondam presentis imago
Quam prius in nostro pectore sculpsit Amor,
Expuitur tibi: me miseram: verum vna decoris
Corde meo species stat mihi scripta tui.

Scilicet hanc Orco hanc ostendam barbare Soli,
Criminis ut vindex Cressa sit urna tui.

Eiusdem.

Vt cessat Cleophanti? adhuc iam tertia cœpit
Lumine languidulo parca lucerna mori.

Ah pereat cordis sic flamma, ut flamma lucernæ:
Nec me peruigili torreat illa face.

Ah, quoties Venerem iurauerat affore, primo
Vespere? nil homines, nil facit illa Deos.

Eiusdem.

Dum forte hesternò titubans vestigia potis
Vestibuli primas induosserta fores,

*Hermonassa scyphi lympham me spargit: & illas
 Turbat, quas vix lux struxerat una, comas.
 Sed magis vstus aqua magis arsi: nam scyphus ex hac
 Mellito tacitas duxit ab ore faces.*

Eiusdem.

*Ceruice elata, contracta fronte, seuerus,
 Nunc est virginei ludicra cura ioci.
 Ante ratus teneram tumidus lesisse puellam,
 Colla dedit: nunc spe decidit ipse sua.
 Is modo fœmineas supplex iacit ore querelas:
 Illa mares animos lumine torua gerit.
 Virgo ferox, quanuis iræ est iustissima caussa,
 Parce animis: Nemesis tela propinqua time.*

Macedonij Consulis.

*Ensis vagina cur stringitur? haud ut iniqua
 Sit Venus: adiuro teque tuumque caput.
 Sed Martem ut, quanuis inmani pectore, noris
 Sub Veneris molli ponere colla iugo.
 Iste mei desiderij est comes. haud opus vlllo
 Est speculo hunc versans consulo semper ego.
 Pulcher in hoc videor mihi. sed si linquis, amica,
 Nos prius, hic ensis inducet ile meum.*

Agathia Scholastici

*Non sum vinosus: vin' me deponere vino?
 Hac, si tu libes pocula, lege bibam.
 Admoris tua labra, ne quibo sobrius esse:
 Nec fas temeto posse carere mihi.*

*Nam transmissa tuis ad me fert suavia labris
Ille calix narrans dona superba sua.*

Eiusdem.

*Forte duas inter solus, mediusque sedebam:
Illam ardebam, hanc non ledere certus eram.
Meque trahebat amans: ego furabundus at isti
Non totis labris oscula parca dabam:
Alterius fallens ardores scilicet, eius
Discidij causas amula verba timens.
Ingemui, dixique simul, Fortassis amari
Vndique supplicium par, & amare mihi est.*

Eiusdem.

*Illa prius fastu turgens, iactare capillos
Sueta prius, pexis illa superba comis,
Sueta meis desiderijs illudere: formam
Perdidit: huic digitos ruga senilis arat.
Ubera subsidunt, cecidit frons, lumina marcent,
Annoſo titubant balba labella sono.
Canitiem vindex voco numen amoris. & equum
Indicat, & tumidis strenua pœna venit.*

Eiusdem.

*An desiderio mea tangeris ergo Philinna?
Languet exhaustis tabida luminibus?
An placidos carpis somnos, & nullus amoris
Respectus? cura, cura nec vlla mea est?
Expectant te saeva vices, flentemque videbo
Imbre per indignas vsque cadente genas.*

*In multis Venus est varium & mutabile. solo hoc
Eximia: clatis semper iniqua fuit.*

Philodemi.

*Malum ego. me iecit qui te perit. annue amanti
Xantippe. nostrum flos utriusque perit.*

Eiusdem.

*Nempe ambo alterno iuravimus ordine pactam,
Testis eris tu nox, tuque lucerna fidem:
Ut neutri neutrum fas esset fallere, vobis
Testibus, accepta est, & data utrinque fides.
Irrita quæ rapidis iactari dicit in undis:
Alterius gremio hunc ecce lucerna vides.*

Eiusdem.

*Virgineæ nec pubis hiat dum flos tibi: nec dum
Autumni liuet primitus vna tui:
Cum tamen acer Amor acuit iam cote sagittas
Lysidice, & tacito ventilat igne faces.
Ah fugite, o miseri, dum non ferit arcus, amantes:
Quam magnos mox est flamma datura rogos.*

Rufini.

*Muneribus formæ Rhodope tumet: huic ego salve
Dixi, cum fastu me resalutat ea.
Floriferis quoties intendi lumina fertis,
Calcat, inhumano prosubigitque pede.
O rugæ, o senium, citius properate, venite:
Et vobis Rhodopen fletere posse datum est.*

Item

EX LIBRO PRIMO.

Antipatri.

*Seu tibi fundatam puppim tenet anchora, siue
 Portus habet, noli credere, nauta, mari.
 En portu submersus Ion perit : ille natando
 Ducere non potuit brachia vincta mero.
 O qui naue vehis, potum fuge: pontus Iacchum
 (Tyrrenius hoc instituere) fugit.*

Incerti auctoris.

*Ille prius Bromio titubans vestigia rorē,
 Ille comes Bacchis semicaper Satyrus,
 En paria arata deuinctus compede crura,
 Nunc nato Thetidis fabricat arma dea.
 Non quidem honorato defungitur ille labore,
 Sed miseram hac vitam sustinet arte suam.*

Incerti auctoris.

*Nunc ubi sunt calices, ubi quos iaculare solebas
 Thyrsos, & potus, Faune petulce, tui?
 Quis lime admouit? quis vinclis induit artus?
 Quem Bacchi cunas conuoluisse ferunt.
 Pauperies, durisque vrgens in rebus egestas,
 Vulcano fumum me bibere illa dedit.*

EX LIBRO SECVNDO.

Incerti auctoris.

Pernicies calicum Baucis, dum forte iaceret

Agra,

*Agra, Ioui tales concipit ore preces:
 Si morbi dura hæc incendia fugeo, centum
 Soles de puro non nisi fonte bibam
 Sobria, temetoque carens, post functa periclo
 Luce illa tali cogitat arte dolum:
 Quod versat manibus, per crebra foramina cribrum
 Inspicit, & soles callida mille videt.*

EX LIBRO TERTIO.

Incerti auctoris.

*Mortas anus, quæ tot duxi, dum vita manebat,
 Ad sacros Bacchi pocula plena lacus,
 Pulvere non condor, tumuli vice suaue peractæ
 Vita argumentum doliolum impositum est.*

Antipatri Sidonij.

*Longæ sunt busta Maronidos: inq, sepulcro
 E silice est fabra sculptus ab arte calix.
 Multibibax & multiloquax anus hæc neq, natis,
 Sed neque natorum paupere patre gemit.
 Hoc unum est, quod flet vel busto condita: Baccho
 Vas habile hoc, Bacchi quod sit inane, gemit.*

Leonidæ.

*Nex doliorum, temulenta hic conditur
 Anus Maronis, sculptus est tumulo super,
 Cunctisque noscitur Atticus calix.
 Nunc vel sepulta non viro aut natis super
 Flet, quos reliquit rerum egenos omnium:
 Illud flet unum, quod calix inanis est.*

Argentarij.

*Que Bacchum, quam que nutrix lactauerat Ino,
 Plus dilexit, anus garrula, Aristomache,
 Postquam mandata est tumulo, terramque subiuit
 Mortua iam, multo iamque operata mero:
 Huc Minos, ait, huc urnam mihi defer inanem,
 Vt rores haustos ex Acheronte feram.
 Nam periit mihi virginitas. Hæc falsa locuta est,
 Dolium apud manes nempe videre volens.*

Antipatri.

*Ergo vtrū accusem, Bacchumne, incertus, an imbrem,
 Nescio. lapsantes fallit uterque pedes.
 Ecce, redis potus dum rure, Polyxene, funus
 Condere, laboso precipitate iugo.
 Æolide & Smyrna situs es procul. ebrius ergo
 Quisquis erit, pluuium nocte veretor iter.*

Dioscoridis.

*Hic Hieron amitam Silenida, pocula dura
 Vincere quam duro non potuere mero,
 Rure suo sepeliit functam: ut vel mortua, Bacchi
 Nunc propius gratos stet tumulata lacus.*

F I N I S.

